

Ανάμεσα σε δομικές παθογένειες, διαχρονική αβελτηρία κυβερνήσεων και προεκλογικές υποσχέσεις

Γράφει ο Κώστας Γκούμας, γεωπόνος, πρ. δ/ντής Εγγειών Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας, μέλος Ε.Δ.Υ.ΘΕ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

7/10/2026

Εν μέσω μιας παρατεταμένης και έντονης προεκλογικής περιόδου, η Θεσσαλία αναμένει δύο κρίσιμα ορόσημα: την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) για το Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ), καθώς και τις τελικές αποφάσεις της κυβέρνησης για την τύχη των ημιτελών έργων του Άνω Αχελώου (Φράγμα Συκιάς και Σήραγγα μεταφοράς).

Με δεδομένη τη διαρκή παρακολούθηση αυτών των ζητημάτων επί σειρά ετών, κρίνεται αναγκαία μια ρεαλιστική προσέγγιση για την πραγματική προοπτική θωράκισης της περιοχής από τους κινδύνους της λειψυδρίας και των πλημμυρών.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η Θεσσαλία είναι βαριά άρρωστη και ευάλωτη στην κλιματική κρίση. Τα μειωμένα υδατικά αποθέματα και τα συνεχή ελλείμματα στο υδατικό ισοζύγιο την οδηγούν σταθερά προς μια «αφανή» οικολογική καταστροφή, παραγωγική καθίζηση και κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Για τον ρόλο του ΣτΕ, τις ανεκπλήρωτες υποσχέσεις και την έλλειψη πολιτικής βούλησης (από διαδοχικές κυβερνήσεις) για ολοκλήρωση των έργων του Αχελώου έχουμε αναφερθεί επανειλημμένα, όπως και για τις δυνατότητες και τον ουσιαστικό ρόλο του ΣΔΛΑΠ Θεσσαλίας.

Φέτος συμπληρώνονται ακριβώς 12 χρόνια από τον Σεπτέμβριο του 2014, όταν η Θεσσαλία απέκτησε το πρώτο της ΣΔΛΑΠ. Στο θεσμικό αυτό εργαλείο καταγράφονται επιστημονικά τεκμηριωμένα, τόσο το μεγάλο υδατικό έλλειμμα και οι πραγματικά διαθέσιμοι πόροι, όσο και τα αναγκαία έργα. Έκτοτε, οι διαδοχικές κυβερνήσεις ελάχιστα υλοποίησαν από όσα προβλεπόνταν, αφήνοντας τα προβλήματα να διογκώνονται χρόνο με τον χρόνο.

Τα στοιχεία που παραθέσαμε δημόσια (δες παρακά-

τω {1} σχετικούς συνδέσμους) αποδεικνύουν απaráδεκτες καθυστερήσεις σε μεγάλα και μικρά υδατικά έργα, οι οποίες ξεπερνούν τα 20 ή και 30 χρόνια. Πρόκειται για επιδόσεις που αποτελούν όνειδος, την ώρα που άλλες ανεπτυγμένες χώρες ολοκληρώνουν και λειτουργούν παρόμοια έργα σε 5 έως 10 χρόνια.

Κανένας αρμόδιος μέχρι σήμερα δε θεώρησε υποχρέωσή του να ενημερώσει υπεύθυνα τους Θεσσαλούς πολίτες για τους λόγους αυτών των καθυστερήσεων. Δε δόθηκαν ποτέ εξηγήσεις για το «βάλτωμα» των μελετών, τις καθυστερήσεις στις εγκρίσεις περιβαλλοντικών όρων (ΑΕΠΟ) ή τις απαλλοτριώσεις.

Δε μάθαμε ποτέ ποιος ευθύνεται για την έλλειψη χρηματοδότησης, για τυχόν τεχνικές αστοχίες ή για την παροϊμώδη έλλειψη συντονισμού μεταξύ των συναρμόδιων Υπουργείων (Υποδομών, Περιβάλλοντος, Αγροτικής Ανάπτυξης) και των τοπικών φορέων.

Σε μια χώρα που συχνά αναλώνεται στα μικρά και ασήμαντα, οι καθυστερήσεις και οι υπερβάσεις στα έργα αντιμετωπίζονται ως κάτι «φυσιολογικό». Κανένας καλόπιστος πολίτης δε θα δυσανασχετούσε αν υπήρχε ένας ειλικρινής και ξεκάθαρος απολογισμός. Αντίθετα, η έλλειψη διαφάνειας καθιστά την κοινωνία καχύποπτη απέναντι στις πολιτικές εξαγγελίες, ειδικά όταν αυτές γίνονται σε προεκλογικό χρόνο χωρίς σαφή χρονοδιαγράμματα και εξασφαλισμένους πόρους.

Για τον λόγο αυτόν, κάθε νέα εξαγγελία αντιμετωπίζεται πλέον με δικαιολογημένη δυσπιστία. Έχουν ήδη περάσει δύο χρόνια από τις 2 Σεπτεμβρίου 2024, όταν στη Νίκαια ανακοινώθηκε από τον πρωθυπουργό το «Στρατηγικό Σχέδιο για την Ανασυγκρότηση της Θεσσαλίας». Αντίστοιχα, στις 14 Μαρτίου 2026 ακούσαμε τη δήλωσή του ότι «μπαίνει μπροστά η μεταφορά υδάτων από τον Αχελώο».

